

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **ENERGOAQUA, a.s.**
sídlem 1. máje 823, Rožnov pod Radhoštěm
zastoupen JUDr. Jiřím Oblukem, advokátem
sídlem Nádražní 213/10, Ostrava

proti
žalovanému: **Energetický regulační úřad**
sídlem Masarykovo nám. 5, Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. 02421-55/2016-ERU ze dne 22.5.2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí rady žalovaného č.j. 02421-55/2016-ERU ze dne 22.5.2018, kterým byl zamítnut rozklad žalobce a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí žalovaného č.j. 02421-49/2016/ERU ze dne 26.9.2017. Tímto rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání dvou správních deliktů podle § 91a odst. 1 písm. l) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 5.6.2017 (dále jen „energetický zákon“), kterých se měl dopustit tím, že v rozporu s § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona ve dnech 15.9.2014, 23.4.2015, 23.7.2015 a 8.10.2015 jako vlastník části elektrizační soustavy nacházející se na pozemku parc. č. 1333/6 v k. ú. Rožnov pod Radhoštěm bezdůvodně neudělil písemný souhlas, resp. vzal zpět udělený písemný souhlas se stavbou „Nápojení objektu M7 ON SEMICONDUCTOR na veřejný vodovod a kanalizaci“ v ochranném pásmu příslušných zařízení elektrizační soustavy (výrok I.), dne 3.2.2016 jako vlastník části elektrizační soustavy nacházející se v k. ú. Rožnov pod Radhoštěm bezdůvodně neudělil písemný souhlas se stavbou „Rožnov pod Radhoštěm – Propojení vodovodů“ a se stavbou „Rožnov pod Radhoštěm – Prodloužení splaškové kanalizace“, jakož i se souvisejícími stavebními a jinými činnostmi v ochranném pásmu příslušných zařízení elektrizační soustavy (výrok II.). Za spáchání těchto správních deliktů byla žalobci uložena podle § 91a odst. 7 energetického zákona pokuta ve výši 30 000 Kč (výrok III.).

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

2. Žalobce předně namítá, že žádná ze žádostí, vyjma podání Ing. I. Š. ze dne 22.9.2015, nebyla formulována jako žádost o udělení souhlasu podle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona; vždy se podle žalobce jednalo o žádosti o obecné stanovisko vlastníka technické infrastruktury – žalobce – pro účely stavebního řízení. Žalobce tak nemohl svým jednáním naplnit skutkovou podstatu správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona, neboť jím vyslovená nesouhlasná vyjádření ze dnů 15.9.2014, 23.4.2015, 23.7.2015, 8.10.2015 a 3.2.2016 nemohla být reakcí na žádosti stavebníka podle § 46 odst. 1 písm. b) energetického zákona, nýbrž toliko obecným nesouhlasem s vydáním územního rozhodnutí a s předmětnými stavbami v rámci územního řízení, resp. obecnými nesouhlasy s předmětnými stavebními činnostmi v prostoru ochranných pásem všech dotčených energetických a vodohospodářských vedení a staveb.
3. Dle názoru žalobce je nadto nesprávný postup žalovaného, který neposuzoval výše uvedené jednání žalobce komplexně i z pohledu ochranného režimu všech dotčených energetických a vodohospodářských vedení a staveb, nýbrž jednání žalobce posuzoval výhradně z hlediska zařízení elektrizační soustavy; důvod pro vyslovení nesouhlasu s jedním druhem dotčených energetických rozvodů je přitom nepochybně důvodem pro vyslovení nesouhlasu v rámci všech dotčených energetických vedení. V souvislosti s podanými žádostmi žalobce dále uvádí, že žadatel nedoložil, že v případě záměru umístění předmětných staveb v ochranných pásmech jsou naplněny veškeré zákonné podmínky pro udělení souhlasu podle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona. Žalobce

je navíc přesvědčen, že žádost o souhlas nemůže být jen obecná, nýbrž musí obsahovat řádné odůvodnění.

4. Žalobce dále nesouhlasí s výkladem § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona (konkrétně s výkladem pojmu „bezdůvodně“); podle žalobce se měl žalovaný ve správním řízení zabývat tím, zda jsou dány důvody pro neudělení souhlasu podle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona a neposuzovat jen to, zda jsou tyto důvody uvedeny v odůvodnění nesouhlasných stanovisek.
5. Konečně žalobce namítá, že i při hypotetickém naplnění formální stránky předmětných správních deliktů nemohla být naplněna stránka materiální, neboť žalobce neudělil souhlas „rovněž např. z důvodu ochrany zařízení pro výrobu a rozvod tepelné energie“ dle § 87 odst. 4 energetického zákona, kde „bezdůvodně“ odepření souhlasu není správním deliktem podle energetického zákona – případné udělení souhlasu dle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona by tak bylo obsoletní, neboť by k realizaci staveb stejně nemohlo dojít.
6. Žalobce tedy navrhuje, aby napadené i jemu předcházející rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

7. Žalovaný se žalobou nesouhlasí, odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

8. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále jen „s.ř.s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
9. Zdejší soud tak napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.); rozhodoval bez jednání za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Ze správního spisu vyplynulo, že podáním nazvaným zpětvzetí souhlasu ze dne 15.9.2014 žalobce vzal zpět svá předchozí kladná vyjádření zaslaná žadateli a současně sdělil, že se stavbou „Napojení objektu M7 ON SEMICONDUCTOR na veřejný vodovod a kanalizaci“ nesouhlasí. V dopisu ze dne 23.4.2015 ve věci předání podkladů vlastníka technické infrastruktury žalobce k udělení písemného souhlasu uvedl, že „[v]lastník technické infrastruktury pro veřejnou potřebu je vázán podmínkami uvedenými v ustanoveních zákona č. 458/2000 Sb. v platném znění, Energetický zákon, zejména nikoliv však výlučně, ustanoveními týkajícími se ochranných pásem a činnosti v něm, např. § 46 Ochranná pásma elektrizační soustavy, a následující obdobné pro energii tepelnou. Činnosti spojené s realizací a uložením zamýšleného potrubí vodovodu a kanalizace v ochranných pásmech uvedených výše jsou vážnou potenciální hrozbou pro zajištění zákonných povinností vlastníka technické infrastruktury. Na základě výše uvedených skutečností vlastník technické infrastruktury nesouhlasí se stavebními činnostmi v prostoru ochranných pásem energetických a vodohospodářských vedení a staveb.“ V dopise ze dne 23.7.2015 ve věci vyjádření k dokumentaci pro územní rozhodnutí žalobce mimo vyslovení nesouhlasu s vydáním

územního rozhodnutí na stavbu uvedl, že návrh stavby „je veden na severní straně objektu M7 přes ochranná pásma energetických rozvodů a staveb spadajících pod působnost zákona č. 458/200 Sb. ... jako provozovatel energetických rozvodů a staveb považuje činnosti spojené s ukládáním a provozováním zamýšlené stavby v ochranných pásmech, výše uvedených energetických rozvodů a staveb, za potenciálně vážné nebezpečí s možností ohrožení jejich spolehlivého provozu, zdraví a majetku osob.“ Na uvedené písemnosti reagoval Ing. I. Š. – žadatel – urgencí stanoviska a souhlasu ze dne 22.9.2015, ve kterém mimo jiné uvedl, že „v souladu s § 46 odst. 11 zákona č. 458/2000 Sb. – energetický zákon v platném znění žádáme o písemný souhlas s prací v ochranném pásmu v rámci tohoto stavebního záměru. ... Pokud tak jsou naplněny zákonem stanovené podmínky pro udělení souhlasu (naplnění technických a bezpečnostních podmínek, vyloučení ohrožení života, zdraví, bezpečnosti nebo majetku osob), vlastník má zákonem stanovenou povinnost takový souhlas udělit. ... Pokud tak vlastník technické infrastruktury či zařízení dojde k závěru, že nedošlo k naplnění zákonem stanovených podmínek a souhlas tak nemůže být udělen, je povinen náležitě odůvodnit, z jakých příčin tento závěr učinil“.

11. Podle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona pokud to technické a bezpečnostní podmínky umožňují a nedojde-li k ohrožení života, zdraví, bezpečnosti nebo majetku osob, vlastník příslušné části elektrizační soustavy udělí písemný souhlas se stavbou neuvedenou v písmenu a) nebo s činností v ochranném pásmu, který musí obsahovat podmínky, za kterých byl udělen.
12. Pokud žalobce namítá, že žádosti (kromě žádosti ze dne 22.9.2015) nebyly formulovány jako žádosti o udělení písemného souhlasu podle § 46 odst. 11 energetického zákona, tak z výše uvedených citací a především z chronologického sledu jednotlivých „vyjádření“ žalobce nelze této námitce přisvědčit. Z podání žalobce ze dne 15.9.2014, které je výstižně nazváno jako „Zpětvzetí souhlasu“, a z obsahu jeho dalších podání (ze dne 23.4.2015 a ze dne 23.7.2015), kde na energetický zákon a dokonce konkrétně na § 46 energetického zákona sám žalobce odkazuje, lze jednoznačně dovodit, že žalobce věděl, co žadatel žádostmi sleduje – udělení písemného souhlasu se stavbou, příp. činností v ochranném pásmu energetických rozvodů. Právě uvedené potvrzuje i sám žalobce ve svém vyjádření k žádosti ze dne 22.9.2015 (která na § 46 odst. 11 energetického zákona výslovně odkazuje), v němž právě ve vztahu k udělení písemného souhlasu podle § 46 odst. 11 energetického zákona odkazuje na obsah písemností ze dnů 23.4.2015 a 23.7.2015, které měly obsahovat „opakované vyslovení nesouhlasu s pracemi v ochranném pásmu energetických rozvodů“. Nelze tedy souhlasit s tím, že by žalobce nevěděl o předmětu – cíli – žádostí, neboť celý výše nastíněný proces opakovaných žádostí a vyjádření žalobce byl „odstartován“ zpětvzetím žalobcova původního písemného souhlasu podle § 46 odst. 11 energetického zákona. Žalobcova vyjádření ze dnů 15.9.2014, 23.4.2015 a 23.7.2015 jsou tak svým obsahem stanovisky k žádosti o udělení souhlasu podle § 46 odst. 11 energetického zákona. Vyjádření žalobce ze dne 8.10.2015 pak reagovalo na explicitní žádost o písemný souhlas s prací v ochranném pásmu ze dne 22.9.2015, a není tedy pochyb, že se jedná o vyjádření k žádosti o udělení souhlasu podle § 46 odst. 11 energetického zákona.
13. Ve vyjádření k projektové dokumentaci pro územní rozhodnutí ze dne 3.2.2016 žalobce uvedl, že „[s]tavba („Rožnov pod Radhoštěm – Propojení vodovodů“ a „Rožnov pod Radhoštěm – Prodloužení splaškové kanalizace“ – pozn. soudu) je v mnoha případech navržena v ochranných pásmech stávajících potrubních rozvodů horkovodů, chlazené vody, silových elektrických kabelů VN a NN. Jmenované energetické rozvody spadají pod dikci zákona

č. 458/2000 Sb., v platném znění, Energetický zákon, kde činnosti, které jsou v ochranných pásmech těchto rozvodů zakázány nebo omezeny jsou definovány v § 46, § 87 tohoto zákona“. Z obsahu vyjádření je tak zjevné, že žalobce si byl opět vědom toho, co žádost sleduje – získání písemného souhlasu podle § 46 energetického zákona.

14. Zdejší soud tak ve vztahu k této žalobní námitce uzavírá, že nesouhlasy žalobce ze dnů 15.9.2014, 23.4.2015, 23.7.2015, 8.10.2015 i 3.2.2016 byly jako odpovědi na žádosti ve smyslu § 46 odst. 11 energetického zákona způsobilé naplnit skutkovou podstatu správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. l) téhož zákona. Neobstojí ani tvrzení žalobce, že se jedná o obecné nesouhlasy s vydáním územního rozhodnutí, neboť takovému tvrzení odporuje obsah těchto nesouhlasů.
15. Sporným mezi žalobce a žalovaným je dále výklad § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona, konkrétně nezbytnost odůvodnění (ne)souhlasu vlastníka elektrizační soustavy a otázka náležitostí žádosti o takový souhlas, resp. požadavku na její odůvodnění a doložení naplnění zákonných podmínek pro udělení takového souhlasu.
16. Podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že jako vlastník přímého vedení nebo provozovatel přímého plynovodu poruší některou z povinností stanovených v § 43 nebo § 65 odst. 3 energetického zákona nebo jako vlastník příslušné části elektrizační soustavy nebo osoba provozující plynárenské zařízení bezdůvodně nestanoví písemně podmínky pro realizaci veřejně prospěšné stavby nebo neudělí bezdůvodně písemný souhlas s jinou stavbou nebo stavební nebo jinou činností v ochranném pásmu podle § 46 odst. 11 nebo § 68 odst. 4 energetického zákona.
17. Spor je konkrétně o to, zda je nutné text zákona „neudělí bezdůvodně písemný souhlas“ vykládat tak, že vlastník elektrizační soustavy – tu žalobce – je povinen uvést konkrétní důvody, kvůli kterým písemný souhlas s jinou stavbou nebo stavební nebo jinou činností v ochranném pásmu neudělí. O výklad, dle něhož žalobce měl povinnost konkrétní důvody neudělení písemného souhlasu uvést, žalovaný opřel svoji argumentaci v napadeném i jemu předcházejícím rozhodnutí. Žalobce přitom v žalobě nepředestřel argumenty, které by takový výklad přesvědčivě vyvracely – ze žaloby plyne toliko nesouhlas žalobce s takovým postupem. Požadavek na řádné odůvodnění nesouhlasu se současně zdejšímu soudu jeví jako logický a smysluplný. Vlastník elektrizační soustavy (žalobce) je totiž povinen souhlas udělit, pokud to umožňují technické a bezpečnostní podmínky a nedojde k ohrožení života, zdraví, bezpečnosti nebo majetku osob – tedy nejsou-li dány zákonné důvody podle § 46 odst. 11 energetického zákona pro neudělení souhlasu; jinak se dopouští správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona. Vlastník elektrizační soustavy (žalobce) tak v případě podání žádosti o udělení souhlasu ve smyslu § 46 odst. 11 energetického zákona musí posoudit naplnění zákonných důvodů pro neudělení souhlasu, a to zcela konkrétně. Je tedy rozumné a přiměřené, aby sdělil naplnění těchto konkrétních důvodů bránících udělení souhlasu žadateli, a to v odpovědi na jeho žádost. Žadatel tak může podle toho případně upravit plánovanou stavbu, aby souhlas mohl získat a stavbu zrealizovat. Pokud by vlastník elektrizační soustavy důvody neudělení souhlasu neuvedl, nemohl by žadatel plánovanou stavbu jakkoli upravit, neboť by, jednoduše řečeno, nevěděl jak.
18. Namítá-li žalobce, že se žalovaný nezabýval tím, zda jsou dány důvody pro neudělení souhlasu, pak k takovému kroku – věcnému posouzení naplnění důvodů pro neudělení

souhlas podle § 46 odst. 11 energetického zákona – by byl žalovaný povinen přistoupit právě až v případě, že by žalobce tyto důvody konkrétně a jasně ve svých vyjádřeních uvedl. To však neučinil. V takovém případě žalovaný nemá povinnost zjišťovat existenci důvodů *ex offio*.

19. V opačném případě, tedy podle výkladu žalobce, by vlastník elektrizační soustavy mohl žádosti o vydání písemného souhlasu podle § 46 odst. 11 energetického zákona odmítat fakticky toliko s paušálním tvrzením naplnění důvodů bránících souhlas udělit, aniž by jejich skutečné naplnění musel kvalifikovaně posuzovat; k materiálnímu posouzení by pak reálně docházelo až v řízení před žalovaným, který by nahrazoval činnost vlastníka elektrizační soustavy a (ne)naplnění zákonných důvodů podle § 46 odst. 11 energetického zákona za něho posuzoval. To jistě není účelem tohoto ustanovení energetického zákona.
20. Pokud jde o námitky směřující proti odůvodnění podané žádosti a doložení nenaplnění podmínek podle § 46 odst. 11 energetického zákona žadatelem, pak zdejší soud dává žalobci za pravdu v tom, že jistě není povinen za žadatele podklady pro posouzení (ne)naplnění důvodů sám obstarávat; „nedostatky“ žádosti o vydání písemného souhlasu podle § 46 odst. 11 energetického zákona jdou nepochybně k tíži žadatele. Avšak ani tato skutečnost nemůže vést k tomu, že vlastník elektrizační soustavy vydá nesouhlasné vyjádření bez uvedení konkrétních důvodů. Pokud měl v daném případě žalobce za to, že žádost trpí nedostatky, pak měl takovou skutečnost ve svých vyjádřeních uvést, aby na ni mohl žadatel reagovat a žádost doplnit (blíže odůvodnit, případně doložit potřebné doklady). To však žalobce ani náznakem neučinil. Zdejší soud tak nemůže ani těmito žalobními námitkami přisvědčit.
21. Žalobce dále namítá, že žalovaný neposuzoval jednání žalobce, kterým se měl dopustit správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona, komplexně, tj. i z pohledu ochranného režimu všech dalších dotčených energetických a vodohospodářských vedení a staveb.
22. Ani v tom však zdejší soud se žalobcem nesouhlasí. Ustanovení § 46 odst. 11 energetického zákona totiž kolizi „povolované“ stavby s jiným druhem energetického či vodohospodářského vedení či stavby v jiném zákonném režimu jako důvod pro neudělení souhlasu podle § 46 odst. 11 energetického zákona neuvádí. Nelze současně odhlédnout ani od skutečnosti, že žalobci není kladeno za vinu, že písemný souhlas podle § 46 odst. 11 energetického zákona v dané věci žadateli neudělil, nýbrž skutečnost, že nesouhlas v souladu s požadavky energetického zákona řádně neodůvodnil, resp. neuvedl naplnění konkrétních důvodů, kvůli kterým nelze písemný souhlas žadateli udělit.
23. Konečně žalobce namítá, že jemu vytýkané jednání, byť by naplňovalo formální znaky skutkové podstaty správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona, nenaplnňuje stránku materiální. Žalobce má totiž za to, že neudělil souhlas „rovněž např. z důvodu ochrany zařízení pro výrobu a rozvod tepelné energie“ dle § 87 odst. 4 energetického zákona, kde „bezdůvodné“ odepření souhlasu není správním deliktem dle energetického zákona – k realizaci předmětné stavby tak dle názoru žalobce vůbec nemohlo dojít.
24. Zdejší soud nemůže přisvědčit ani tomuto názoru žalobce. Případné (ne)udělení potřebných souhlasů ve vztahu k dalším energetickým či vodohospodářským vedením a stavbám – byť by k takovému nesouhlasu nebylo třeba důvody uvádět – je žalobcem namítáno toliko v rovině nepodložených tvrzení. Současně není vyloučeno, aby údajná

uváděná nesouhlasná vyjádření žalobce ve vztahu k jiným energetickým či vodohospodářským vedením a stavbám byla změněna; posuzování věcné správnosti všech vyjádření žalobce ke stavbám přitom jde za hranice předmětu tohoto řízení. Materiální stránku správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona nadto zdejší soud neshledává v neumožnění samotné realizace stavby, nýbrž v povinnosti vlastníků elektrizační soustavy postupovat v souladu s energetickým zákonem, konkrétně s jeho § 46 odst. 11 nebo § 68 odst. 4. Ke společenské škodlivosti tak dochází tím, že vlastník elektrizační soustavy při udělování písemného souhlasu podle § 46 odst. 11 energetického zákona nepostupuje v souladu se zákonem a fakticky tak zneužívá svého dominantního postavení vůči žadateli, pokud jeho žádosti i přes naplnění zákonných důvodů nevyhoví; v posuzované věci již tím, že žalobce takový závěr dostatečně neodůvodnil.

25. S ohledem na výše uvedené dospěl zdejší soud k závěru, že žalovaný aplikoval správný právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustil ani při její aplikaci na zjištěný skutkový stav. Zdejší soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec těchto uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti; vzhledem k tomu žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

26. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 9.1.2020

David Raus v.r.
předseda senátu